

ANGELUS

2. neděle v mezidobí

15. leden 2017

číslo 3.

ročník XII.

Zpravodaj farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Běloutín

Ať se ti koří celá země, Bože, ať ti zpívá, ať opěvuje tvé jméno. (Žl 66,4)

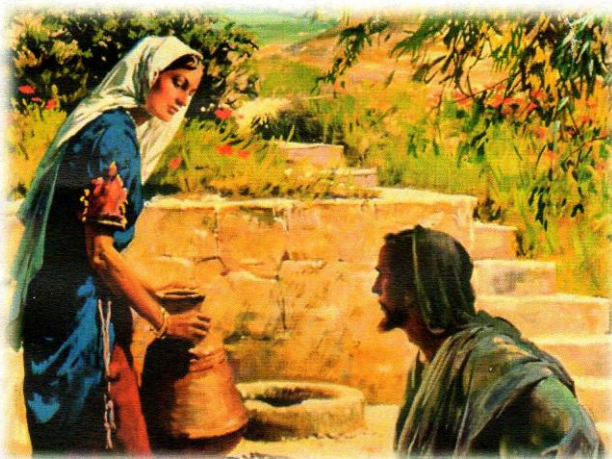
1. čtení: Iz 49,3.5-6

2. čtení: 1 Kor 1,1-3

Ev.: Jan 1,29-34

Žl 40 **Hle, přicházím, Pane, splnit tvou vůli.**

Když někdo zraňuje druhé, mívá to své důvody

Ježíš procházel Samařskem. Na té cestě přišel k samařskému městu jménem Sychar. V blízkosti pole byla Jákobova studna. Ježíš, unaven cestou, usedl u té studny. Bylo kolem poledne. Tu přichází samařská žena, aby načerpala vody. Ježíš jí řekne: „Dej mi pít!“ – Jeho učedníci odešli předtím do města, aby nakoupili něco k jídlu. – Samařská žena mu odpoví: „Jak ty jako Žid můžeš chtít ode mne,

Samařanky, abych ti dala napít? Židé se totiž se Samařany nesnášejí. (srov. J 4,4-9)

Ježíš odmítá logiku etnické nenávisti a předsudků, vždyť celý rozhovor by mohl skončit velice rychle. On ale snáší její nevraživost. Je mu jasné, že před ním stojí nešťastná žena. Co by jinak dělala u studny v době největšího žáru, kdy pro vodu chodí jenom blázen? Je tu jen proto, aby nikoho nepotkala, aby si nemusela povídat s ostatními, aby nemusela vnímat ono pohrdání, s nímž se za ní každý otáčí. Je jako raněné zvířátko, které kolem sebe kope a v sebeobraně se k Ježíšovi chová drze jako klacek. „Jak to, že ty jako Žid žádáš o napítí mne, Samařanku?“

Ježíšova láska však postupně ženu proměňuje, pobyt v jeho přítomnosti ji uzdravuje. Co ženu i jejich dialog skutečně změní, budou Ježíšova slova, prokazující, že jí hluboce rozumí, že vidí do jejího nitra, že sdílí všechnu její bolest. Ježíš vidí, že není šťastná, že zapírá muže, s nímž žije, a že je z kategorie lidí, kteří dnes mají na Facebooku v kolonce „stav“ napsáno „v komplikovaném vztahu“:

Ježíš jí řekl: „Jdi, zavolej svého muže a přijď sem!“ Žena mu řekla: „Nemám muže.“ Nato jí řekl Ježíš: „Správně jsi odpověděla, že nemáš muže. Vždyť jsi měla pět mužů, a ten, kterého máš nyní, není tvůj muž. To jsi řekla pravdu.“ Žena mu řekla: „Pane, vidím, že jsi prorok.“ (J 4,16-19)

Jakmile se Ježíš této její rány dotkne, jako by ji polil živou, uzdravující vodou. Je to moment, kdy ho žena akceptuje a odhodí všechny zbraně. Celý hovor nabírá nový, hlubší směr. Je o tom, jak vlastně Boha ctít, jak se k němu dostat, jak jej přijmout. Ježíš ženu zachránil a udělal ji šťastnou, znovu totiž dal smysl jejímu životu. Ona pochopila, že Ježíš je živou vodou jejího života a že „kdo se této vody napije“, sám se stane pramenem živé vody pro jiné. Stává se Ježíšovou svědkyní, už se mužů onoho města nebojí a běží jim naplno říct, koho potkala a co se jí stalo.

A toto vše se mohlo stát jen proto, že Ježíš odmítl přistoupit na její konfrontační hru a za její urážlivou a zdánlivě nespravedlivou sebeobranou dokázal zahlédnout člověka v jeho nouzi a bolesti.

Člověk soudí podle zdání, Bůh však hledí do srdce. (srov. 1 Sam 16, 7)

Bože, ty mě znáš, ty víš, když sedám i když vstávám. Poznáváš mé myšlenky již z dálky, všímáš si všech mých cest. Dokonale znáš mou duši, má podstata ti nezůstala utajena. (ze Žl 139)

Bůh nás uschopňuje milovat...

Bůh nás miluje. Jak moc nás ale miluje? Zemřel pro nás – stačí to? Jak máme vědět, že nás miluje teď? Teď, když se nám nic nedaří? Teď, když jsme rozzlobení, nebo dokonce agresivní? Teď, když máme obavy a jsme na pokraji zoufalství? Něco jiného je věřit v Boží lásku a něco jiného je se z ní radovat! Inu, nemůžeme se radovat z něčeho, co neznáme, a než něco poznáme, tak to chvíli trvá a něco nás to stojí. Poznávat Boží lásku je pro nás tedy alfa a omega a znamená to pro nás uplatňovat naši víru.

Vyžaduje to, abychom si několikrát denně, když konáme svou práci, vnímáme své pocity a když se nám v hlavě honí myšlenky, připomínali Boží slovo, Boží vůli a Boží moudrost. V tomto hledání nám mají pomáhat modlitby, jak tradiční, tak i naše vlastní, čtení, účast na bohoslužbě.... Pomáhají nám, abychom si uvědomili naši slabost a svěřili ji Bohu. A tím, že svěříme naši slabost Bohu, se přibližujeme Boží lásce.

Úsilí o poznání Boží lásky k nám se rozhodně vyplatí. Bůh nás miluje jako své děti. Bezpodmínečně. Nemiluje nás proto, že jsme dobří a silní. Miluje nás proto, že jsme Jeho děti. A Jeho láska nás činí dobrými a silnými. Boží láska je pro nás „účinnou a činnou láskou. Je to láska, která v nás vytváří schopnost milovat“. Poznání Boží lásky k nám nás uschopňuje k lásce.

Náš vztah k Bohu, láska v našem duchovním nitru, utváří a udržuje naše já. Pokud se neustále obracíme k Bohu a vnímáme jeho lásku, můžeme se v lásce neustále obracet k našemu okolí navzdory i všemu těžkému, co možná prožíváme.

KOUTEK PRO DĚTI

20. Poznávací znamení

Podle čeho se lidé poznávají, když se neznají a chtějí se potkat? Domluví si nějaké poznávací znamení, které budou mít. Třeba barevný šátek na krku. Nebo (...) Co myslíš, znal se Jan Křtítel s Pánem Ježíšem, když se potkali u Jordánu, jak jsme si minule povídali? (...) A měli domluvené nějaké poznávací znamení? (...) V dnešním evangeliu nám Jan vysvětluje, jak se to stalo. Jan byl totiž veliký kamarád Boží. Často si s Bohem povídal, a tak mu Bůh mohl prozradit různá tajemství, která druzí lidé neznali. Anebo mu ukázal věci, které v tom okamžiku druzí lidé vůbec neviděli, protože jsou obvykle neviditelné. Jan uměl nejen o Pánu Bohu dobře mluvit, ale také ho uměl poslouchat. A tak ve správný okamžik uslyšel Boží hlas, právě když Ježíš přicházel k řece. Bůh mu řekl, aby se dobře díval, protože na Ježíše sestoupí Duch Svatý. Jakou měl podobu? (...) Jan měl velkou radost z toho, že ho Bůh poslal křtít a že ho může poslouchat. Tak dokáže vždycky pomáhat ostatním.

Znáš pohádku o Zlatovlásce? (...) Jiřík ji měl poznat mezi všemi dívkami, ale nemohl, protože všechny měly na hlavě hustý závoj. Víš, jak to nakonec uhdol? (...) Měli se rádi, a tak jim pomohlo znamení – zlatá muška, která kroužila kolem jedné z dívek. Amálka čekala s maminkou a tatínkem na letišti. Za hodinu měla přiletět její babička. Ještě nikdy se neviděly. Babička žila moc daleko a teď se už natrvalo vracela domů. Po schodech jely dolů a nahoru stále mraky lidí. Letadla měla zpoždění a kolem čekalo mnoho dospělých i dětí. „Jak nás babička pozná? A jak poznám já ji?“ přemýšlela Amálka. Byla na babičku opravdu zvědavá. Ale co když se jí nebude Amálka líbit? Co když bude babička přísná, zamračená, bude se pořád zlobit? Konečně letadlo ohlásili. Amálka se samou nervozitou posunula blíže k východu, ani si nevšimla, že se mamince ztratila. Pozorně sledovala každý obličej, který se vynořil. Najednou uviděla paní, která vypadala přesně jako její maminka. Jen měla jiné vlasy a oblečení. Podívala se na Amálku a usmála se. A to už holčička zakřičela ze všech sil: „Babííí,“ a mávala na ni. „Amálko,“ zavolala ta paní, prodrala se až k ní a popadla Amálku do náruče. „Jak jste se poznaly?“ nestačil se divit tatínek, když se tam s maminkou protlačili. Ale ty dvě se jenom spokojeně usmívaly. Ty víš, jak se poznaly? (...) Lidé, co se mají rádi, umějí číst i neviditelná znamení. Ted' už také víš, jak mohl Jan Křtítel poznat Pána Ježíše. Měl ho rád dřív, než se poprvé setkali, tak to pro něj nebyl žádný problém.

Aktivita: Kdo má rád, nechává pro druhé znamení své lásky. Maminka pro tebe nechává namazaný krajíc na stole, voňavé prádlo ve skříni, nákup v ledničce. Nakresli další znamení ve vaší rodině. A dnes udělej ty něco takového, aby druzí poznali, že je máš rád. Víš, co je znamením Boží lásky k nám?

Ohlášky:

* Biřmování – v pátek 27. 1. 2017 začne příprava na přijetí svátosti biřmování. Sejdeme se v 19⁰⁰ hod. na faře v Hustopečích. Dle Kodexu kanonického práva je věk pro přijetí této svátosti 14 let. Nabídněte tuto přípravu i těm, kdo jsou vlaštní či nechodí do kostela pravidelně – je to možnost, jak probudit a posílit víru. Tuto přípravu mohou absolvovat i zájemci o křest, či ti, kdo ještě nebyli u prvního svatého přijímání (starší, nebojte se věku). Na setkání se těší P. František.

* Farní den v Černotíně se uskuteční v neděli 5. 2. Ve 14³⁰ hod. začne adorace, potom bude následovat přátelské posezení, prezentace a povídání o Světovém dni mládeže v Krakově a o pouti do Lurd.

POŘAD BOHOSLUŽEB

od 15. 1. do 22. 1. 2017

Liturgický kalendář	Místo	Čas	Úmysl mše svaté
2. neděle v mezidobí 15. 1.	Hustopeče	8:00	Za Jarmilu Hrabákovou, manžela, syna Václava a živou rodinu
	Černotín	9:30	Na jistý úmysl
	Bělotín	11:00	Za Annu a Jana Němečkovy, syna a dceru
Pondělí 16. 1. <i>sv. Marcel I.</i>	Špičky	16:30	Na dobrý úmysl
Středa 18. 1. <i>Panna Maria, Matka jednoty křesťanů</i>	Černotín	16:30	Za † Marii Vilímkovou a za † manžela
Čtvrtek 19. 1. <i>sv. Márius a Marta a jejich synové</i>	Bělotín	16:30	Na poděkování za 70 let života s prosbou o Boží požehnání do dalších let
Pátek 20. 1. <i>sv. Fabián a Šebestián</i>	Hustopeče	16:30	Za † Františka Jambora, syna Pavla, rodiče, 2 bratry, živou a † rodinu a dvo
			Za † Antonína Frydrycha, rodiče, Františka Knápka, rodiče Hrachovcovy, živou a † rodinu
Sobota 21. 1. <i>sv. Anežka Římská</i>	Špičky	16:00	
3. neděle v mezidobí 22. 1.	Hustopeče	8:00	Za † Zdeňka Indrucha k nedožitým 90. narozeninám, s prosbou o dar zdraví pro živou rodinu
	Černotín	9:30	Za † Jaroslava a Josefa Rekovy, rodiče, živou a † rodinu
	Bělotín	11:00	Za † rodinu Škařupovu a Dostálovu a dvo
	Kunčice	14:00	Za živé a † farníky a občany Kunčic

Tel. na faru: ☎ mobil: 733 741 614

 Webové stránky farnosti: www.ihustopece.cz/farnost/

ANGELUS vychází pro vnitřní potřebu farností Hustopeče nad Bečvou, Špičky, Černotín a Bělotín v nákladu 330 kusů. Vydává P. František Antonín Dostál.